

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 7Csr/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316891629
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Zapletajová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2020:1316891629.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave, sudkyňou JUDr. Tatianou Buchvaldovou v právnej veci žalobcu: W. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXXX/X, M., štátny občan SR, právne zastúpený advokátom JUDr. Peter Vachan, LL.M, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, Pribinova 25, Bratislava právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Súd priznáva žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou na tunajší súd dňa 08.03.2016 domáhal rozhodnutia, ktorým súd zruší rozhodcovský rozsudok rozhodcovského súdu Victória Legal arbiter, s.r.o., so sídlom Framborská 3605, Žilina vydaný dňa 23.07.2013 vo veci sp. zn. RK-PC-1479/13-LP, žiadal o odklad jeho vykonateľnosti a priznať mu náhradu trov konania.

2. Žalobu skutkovo a právne odôvodnil tým, že rozhodcovské konanie trpí vadou absencie právomoci rozhodcovského súdu z dôvodu, že rozhodcovská doložka je podľa ustanovenia 37 ods. 1 zákona číslo 40/1964 Z.z. Občianskeho zákonníka ako neurčitý právny úkon neplatná, zároveň je podľa ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka neplatná ako neprijateľná zmluvná podmienka, žalobca nemal možnosť oboznámiť sa s podmienkami konania a vnútornými predpismi rozhodcovského súdu, a preto sú aj tieto zmluvné podmienky neprijateľné podľa § 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka. Žalobca tak popiera platnosť rozhodcovskej doložky. Rozhodcovská doložka určujúca právomoc súdu príslušného na konanie je podľa jeho názoru neurčitá, pretože neobsahuje špecifikáciu sporov, na ktoré sa má vzťahovať. Predmetná rozhodcovská doložka nebola spotrebiteľom osobitne, individuálne vyjednaná, čo vyplýva aj z jej predtlačenej formy, do ktorej sa nevpisuje ani špecifikácia úverovej zmluvy na vzťahy ktorej sa má rozhodcovská doložka vzťahovať. Rozhodcovská doložka v danom prípade predstavujú kompaktný, vopred pripravený celok upravujúci riešenie sporov vyplývajúcich pravdepodobne zo zmluvy o úvere. Rozhodcovskú doložku považuje za absolútne neplatnú v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka pre námietku absencie právomoci rozhodcovského súdu. V konaní pred rozhodcovským súdom neboli zohľadnené normy na ochranu spotrebiteľa, najmä európske smernice, zákonná úprava ochrany spotrebiteľa, ustálená a publikovaná súdna prax jednak slovenských súdov, Súdneho dvora Európskej únie vo veciach ochrany spotrebiteľa, a preto sa žalobca domáha zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku.

Procesný postup rozhodcovského súdu znevýhodňuje spotrebiteľa ako slabšiu stranu a vzbudzuje pochybnosti aj o jeho objektívnosti, vzhľadom na fakt, že ho vybral žalovaný. Vzhľadom na to, že rozhodcovský súd porušil spotrebiteľské právo pričom je vykonateľným exekučným titulom, žalobcovi

ako spotrebiteľovi hrozí ujma na jeho právach, nakoľko súdny exekútor vydal upovedomenie o začatí exekúcie so sp.zn. EX 390/15 na základe súdom vydaného poverenia na výkon exekúcie.

Žalobca tak právne namietal, že nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu a o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, nebolo mu umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania. Stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade so zákonom o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a uvedený nedostatok môže mať vplyv na výsledok sporu. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje zákonom ustanovené náležitosti podľa § 53 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy. Stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci žalobca jeho nariadenie navrhoval a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania dôvodne vyplývala potreba jeho nariadenia najmä preto, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s jeho uvedenými návrhmi a tvrdeniami pričom toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu. V konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil dôkazy, ktoré žalobca predložil, nevykonal ním navrhované dôkazy a neumožnil mu predložiť dôkazy, čím toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu. Stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, pričom vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca. Rozhodcovský rozsudok ho zaväzuje na plnenie, ktorého povahu považuje za objektívne nemožnú, právom nedovolenú, odporujúcu dobrým mravom, pričom vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Na preukázanie svojich tvrdení predložil žalobca listinné dôkazy a to: Zmluvu o úvere č. 8100038549 zo dňa 16.06.2011, rozhodcovský rozsudok so sp. zn. RK-PC-1479/13-LP zo dňa 01.10.2013 a upovedomenie o začatí exekúcie so sp. zn. EX 390/15 zo dňa 24.02.2016.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 27.11.2019 (č.l.35) žiadal žalobu zamietnuť predovšetkým z dôvodu zmeškania prekluzívnej 3-mesačnej lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku nakoľko túto možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Rozhodcovský rozsudok, bol vydaný dňa 10.06. 2013, právoplatný je dňa 25.11. 2013 a žalobca podal žalobu na súd po uplynutí tejto lehoty.

Žalovaný poprel tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe, že rozhodcovská zmluva (ďalej len RZ) nevymedzuje okruh sporov, ktoré sa môžu prejednať v rozhodcovskom konaní s poukazom na Bod 5 RZ. Rozhodcovská zmluva je samostatným právnym úkonom a jej uzatvorenie nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere a súčasne, že dlžník nie je povinný prijať návrh danej rozhodcovskej zmluvy (bod 2) Naviac podľa bodu 7 RZ dlžník mohol odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy v lehote 14 kalendárnych dní od jej uzavretia. Žalobca teda mohol nepristúpiť na uzavretie rozhodcovskej zmluvy, resp. aj jednostranne dosiahnuť zánik takejto dohody, a to v oboch prípadoch bez vplyvu na uzavretie resp. existenciu zmluvy o revolvingovom úvere. Poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8CoE/4/2014 zo dňa 31.01.2014, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 1CoE/328/2013 zo dňa 10.12.2013 a Krajského súdu Prešov, sp. zn. 13Co/111/2014, zo dňa 01.10.2015.

Z formulácie rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že spory zo zmluvy o revolvingovom úvere môžu byť riešené buď v konaní pred všeobecným súdom alebo pred rozhodcovským súdom. Rozhodcovská zmluva výber spôsobu riešenia sporov zo zmluvy a tiež výber rozhodcu ponecháva na žalobcu, ktorým môže veriteľ ako aj spotrebiteľ. Spotrebiteľ tak podaním žaloby na rozhodcovský súd nestráca právo brániť sa v konaní.

Tvrdenie žalobcu, že nemal možnosť sa oboznámiť s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu a podmienkami rozhodcovského konania považoval za nedôvodné nakoľko žalobcovi boli v Obchodnom vestníku zákonom predpísané dokumenty dostupné tak pred uzavretím rozhodcovskej zmluvy, ako aj počas lehoty na odstúpenie od nej či počas spotrebiteľského rozhodcovského konania. V zmysle v tom čase platnej právnej úpravy, zverejnenie údajov v Obchodnom vestníku sa považuje za ich sprístupnenie všetkým tretím osobám. Možnosť oboznámiť sa s predpismi rozhodcovského súdu a s pravidlami rozhodcovského konania objektívne existovala nielen v čase uzavretia tak RZ, ale aj počas plynutia lehoty na odstúpenie od tejto zmluvy či kedykoľvek následne.

5. Žalobca vo svojom podaní doručenom súdu dňa 27.02.2020 (č.l.45) uviedol, že žalobcom bola zachovaná lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, nakoľko žalobca podal túto žalobu v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo žalobcovi doručené dňa 29.02.2016 a v lehote 15 dní bola na konajúci súd doručená žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Súčasne poukázal na ustanovenia § 48 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.01.2016 do 30.06.2016, § 46 ods. 3 zákona č. 335/2014 o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.01.2015 do 30.06.2016 a § 73 ods. 2 zákona č. 335/2014 o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.01.2015 do 30.06.2016 ako aj rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 15.08.2017 sp. zn. 13CoSr/1/2016.

V ďalšom vo svojom vyjadrení k otázke neprijateľnosti rozhodcovskej doložky poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Trnava zo dňa 07.05.2019 sp. zn. 9Co/72/2019 ale predovšetkým na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 MCdo 9/2012 zo dňa 16. januára 2013, ktorý konštatoval, že „rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán, pričom slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. Občiansky zákonník v ustanovení § 53 ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia nepovažuje také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. V prípade nepreukázania opaku zo strany dodávateľa zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Predpokladom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku je teda stav, ak zmluvné podmienky v rozhodcovskej zmluve boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad.“ Zároveň žalobca konštatoval, že zmluvná podmienka sa nestáva individuálne dohodnutou podmienkou len tým, že s ňou spotrebiteľ nevyjadrí nesúhlas a dodatočne neodstúpi nakoľko „nevyužitie odstúpenia od neprijateľnej rozhodcovskej doložky nerobí doložku individuálne vyjednanou, odstúpenie od zmluvnej podmienky prichádza do úvahy za predpokladu, že je platná. Odstúpiť od zmluvy tak bolo možné iba v prípade, že by bola zmluva platná. Od počiatku absolútne neplatnej zmluvy sa účinne odstúpiť nedá. Ak je zmluva od začiatku neplatná ex tunc, nie sú splnené zákonné podmienky na jej dodatočné zrušenie“ (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.11.2012, sp. zn. 6 CoE 256/2012,)

Tvrdenie žalobcu, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nebolo podmienkou pre poskytnutie úveru, resp. pre uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere považoval za nepravdivé a nesprávne, nakoľko z vopred formulovaného textu bez možnosti zmeny obsahu rozhodcovskej zmluvy spotrebiteľom však táto skutočnosť nevyplýva a poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín zo dňa 08.08.2018 sp. zn. 5CoSr/2/2018.

6. Žalovaný vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 12.05.2020 (č.l.58) žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu zmeškania prekluzívnej 3-mesačnej lehoty na podanie žaloby. Rozhodcovský rozsudok bol vydaný dňa 10.06.2013, právoplatnosť nadobudol dňa 25.11.2013 a vykonateľnosť dňa 29.11.2013. To znamená, že lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku uplynula v roku 2013 a žalobca podal žalobu na súd až v marci 2016. Poukázal na § 243d ods. 2 Exekučného poriadku podľa ktorého na exekučné konania začaté v súlade s odsekom 1 alebo vedené na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu 4ead) a ktoré neboli ukončené k 1. januáru 2015, sa použijú predpisy účinné do 31.decembra 2014. Táto zákonná úprava potom neumožňuje podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, pretože predpisy účinné do 31.decembra 2014 žiadne právo na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie neupravovali.

7. Podľa § 177 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) súd nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie.

8. Súd podľa § 180 CSP po vyvolaní veci súd zistí, či sa dostavili osoby, ktoré boli na pojednávanie predvolané. Ak sa tieto osoby nedostavili, súd rozhodne, či sa pojednávanie bude konať v ich neprítomnosti, a otvorí pojednávanie.

9. Podľa § 182 CSP ak súd pojednávanie neodročí, pred jeho skončením vyzve strany, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci. Ak po vyjadrení strán súd nepovažuje za potrebné vykonať ďalšie dôkazy, uznesením vyhlási dokazovanie za skončené.

10. Podľa § 219 ods. 2 prvej vety CSP rozsudok sa vyhlasuje spravidla hneď po skončení pojednávania, ktoré vyhláseniu predchádzalo.

11. Súd nariadil na deň 08.09.2020 pojednávanie, na ktoré žalobca a jeho právny zástupca nedostavili, z dôvodu zachovania hospodárnosti konania navrhli vec prejednať a rozhodnúť v ich neprítomnosti písomným podaním zo dňa 19.06.2020. Súd preto podľa § 180 CSP pojednával v ich neprítomnosti, na ktorom podľa § 182 CSP vyhlásil dokazovanie za skončené a podľa § 219 ods. 2 prvej vety CSP vyhlásil tento rozsudok. Právny zástupca žalovaného sa dostavil.

12. Súd vykonal dokazovanie prednesom právneho zástupcu žalovaného, prečítaním listinných dôkazov a to: Zmluvy o úvere č. 8100038549 zo dňa 16.06.2011, rozhodcovského rozsudku sp. zn. RK-PC-1479/13-LP zo dňa 01.10.2013, upovedomením o začatí exekúcie so sp. zn. EX 390/15 zo dňa 24.02.2016., obsahom pripojeného spisu Stáleho rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žilina so sídlom v tom čase Vojtecha Tvrdeho 793/21, Žilina sp. zn. RK-PC-1479/13-LP, čím vykonal dokazovanie všetkými dôkazmi, ktoré strany sporu navrhli a označili a za preukázané mal nasledovné skutkové zistenia:

13. Z obsahu spisu Stáleho rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žilina sp. zn. RK-PC-1479/13-LP súd zistil z priloženej zmluvy, že žalovaný ako právnická osoba podnikateľ podnikajúci v oblasti poskytovania úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov a žalobca ako fyzická osoba - nepodnikateľ, uzatvorili dňa 16.06.2011 zmluvu o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „zmluva č. 1“), predmetom ktorej bol záväzok žalovaného poskytnúť žalobcovi úver v sume 1500 eur, ktorý bol žalobca povinný splatiť v 36 pravidelných týždenných splátkach po 85,15 eur. Na základe v tomto spise založenej Rozhodcovskej zmluvy č. 8100038549 zo dňa 17.06.2011 strany sporu uzavreli túto rozhodcovskú zmluvu a dohodli právomoc rozhodcovského súdu - Stáleho rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žilina (ďalej len „rozhodcovský súd“), na riešenie sporov vzniknutých z predmetnej zmluvy.

14. Žalovaný podal dňa 05.06.2013 na Stály rozhodcovský súd Victoria rozhodcovský súd v Žiline žalobu, ktorou sa domáhal, aby rozhodcovský súd zaviazal žalobcu na zaplatenie sumy 1622,58 eur spolu s úrokmi z omeškania a zmluvnou pokutou. Žalovaný svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca si nesplnil svoje záväzky zo zmluvy o úvere č. 8100038549 zo dňa 16.06.2011, keďže nevrátil žalovaným poskytnutý úver.

15. Žalobca k rozhodcovskej žalobe vo svojej žalobnej odpovedi zo dňa 21.08.2013 uviedol, že žiada, aby mu bola daná možnosť splácať úver v mesačných splátkach vo výške 200,00 eur.

16. Rozhodcovský súd rozhodcovským rozsudkom zo dňa 01.10.2013 rozhodcovskej žalobe žalovaného v plnom rozsahu vyhovel a zaviazal žalobcu na zaplatenie sumy 1622,58 eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % denne a úrok z omeškania vo výške 2,525 % ročne: zo sumy 85,15 eur od 15.01.2012 do 07.02.2012, zo sumy 85,15 eur od 15.02.2012 do 16.02.2012, zo sumy 85,10 eur od 15.12.2012 do 07.01.2013, zo sumy 4,73 eur od 08.01.2013 do zaplatenia, zo sumy 85,15 eur od 15.01.2013 do zaplatenia, zo sumy 85,15 eur od 15.02.2013 do zaplatenia, zo sumy 85,15 eur od 15.03.2013 do zaplatenia, zo sumy 85,15 eur od 15.04.2013 do zaplatenia, zo sumy 1277,25 eur od 22.04.2013 do zaplatenia, a to až do dňa, kedy táto zmluvná pokuta spolu s týmto úrokom z omeškania dosiahne celkovo sumu 1500,00 eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dni dosiahnutia tejto sumy je žalovaný povinný platiť žalobcovi iba úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1622,58 eur do zaplatenia a poplatok za rozhodcovské konanie vo výške 49,79 eur a trovy právneho zastúpenia výške 285,03 eur.

17. Žalobca predmetný rozhodcovský rozsudok prevzal dňa 25.11.2013, pričom dňa 08.03.2016 podal na súd žalobu o zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku.

18. Rozhodcovský rozsudok bol vydaný dňa 10.06.2013, právoplatnosť nadobudol dňa 25.11.2013 a vykonateľnosť dňa 29.11.2013 a žaloba o zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku bola žalobcom súdu doručená podľa pečiatky doručenia dňa 08.03.2016. Tieto skutočnosti strany sporu nesporevali.

19. Podľa § 1 ods. 1 písm. a) zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014 (ďalej len „zákon č. 244/2002 Z.z.“) Tento zákon upravuje rozhodovanie majetkových sporov vzniknutých z tuzemských a z medzinárodných obchodnoprávných a občianskoprávných vzťahov, ak je miesto rozhodcovského konania v Slovenskej republike.

20. Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3), b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní, c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy, d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal, e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené, f) sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť, g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17), h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, 14) alebo i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený, j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

21. Podľa § 40 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

22. Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

23. Podľa § 41 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku z dôvodu podľa § 40 písm. h) možno podať v lehote 30 dní odo dňa, keď sa účastník rozhodcovského konania ktorý podáva žalobu, dozvedel o dôvode obnovy konania, alebo odo dňa, keď ho mohol po prvýkrát uplatniť, najneskôr však do troch rokov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku.

24. Podľa § 42 zákona č. 244/2002 Z.z. ustanovenia týkajúce sa zrušenia rozhodcovského rozsudku nemôžu účastníci rozhodcovského konania v rozhodcovskej zmluve vylúčiť okrem dôvodu podľa § 40 písm. h).

25. Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov podľa § 40 písm. a) a c), pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

26. Podľa § 43 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z iného dôvodu, ako je uvedený v odseku 1, rozhodcovská zmluva zostáva v platnosti. Rozhodcovia zúčastnení na zrušenom rozhodcovskom rozsudku sú z nového prerokovania a rozhodnutia veci vylúčení. Ak sa účastníci konania nedohodnú inak, budú noví rozhodcovia ustanovení podľa § 8.

27. Podľa § 46 ods. 3 zákona č. 335/2014 o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.01.2015 do 30.06.2016 ak bol podaný návrh na

začatie exekúcie, môže spotrebiteľ žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podať za podmienok podľa osobitného predpisu aj v exekúcii.

28. Podľa § 73 ods. 2 zákona č. 335/2014 o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.01.2015 do 30.06.2016 na trvanie a plynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá začala plynúť pred 1. januárom 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014; ustanovenie § 46 ods. 3 tým nie je dotknuté.

29. Podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.01.2016 do 30.06.2016 exekútor poverený vykonaním exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní podľa osobitného predpisu 4e a d) v upovedomení o začatí exekúcie poučí povinného, ktorý je spotrebiteľom, o možnosti podať v lehote na podanie námietok proti exekúcii žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa osobitného predpisu. Poučenie musí obsahovať aj vzor žaloby podľa osobitného predpisu.

30. Podľa § 243d ods. 2 Exekučného poriadku na exekučné konania začaté v súlade s odsekom 1 alebo vedené na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu 4ead) a ktoré neboli ukončené k 1. januáru 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014.

31. Dôvody, pre ktoré sa môže účastník rozhodcovského konania žalobou podanou na príslušný súd domáhať zrušenia rozhodcovského konania taxatívne vymenúvava ustanovenie § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z.(v znení účinnom v čase podania žaloby žalobcom). Tieto dôvody môžeme rozdeliť do viacerých skupín.

32. Prvá skupina dôvodov pre zrušenie rozhodcovského rozsudku sa týka právomoci rozhodcovského súdu prejednať a rozhodnúť danú vec, teda napríklad ak by bol rozhodcovský rozsudok vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (keďže rozhodcovský súd nemôže rozhodovať o vzniku, zmene alebo o zániku vlastníckeho práva a iných vecných práv k nehnuteľnostiam, o osobnom stave, veci súvisiace núteným výkonom rozhodnutí alebo veci, ktoré núteným výkonom rozhodnutí), alebo ak by jeden z účastníkom rozhodcovského konania popieral platnosť rozhodcovskej zmluvy, ktorá zakladá právomoc rozhodcovského súdu prejednať spor alebo ak by rozhodcovský súd rozhodol o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala a účastník rozhodcovského konania by túto okolnosť namietal. Do druhej skupiny dôvodov možno zaradiť procesné pochybenia rozhodcovského sudu a to ak bol rozhodcovský rozsudok vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo rozhodcovský súd (teda ak je daná prekážka res iudicatae), alebo ak účastník rozhodcovského konania, ktorý mal byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takýmto zástupcom zastúpený, resp. jeho zástupca nebol na takéto zastúpenie splnomocnený a jeho úkony neboli ani dodatočne schválené (teda ak bol daný nedostatok procesnej spôsobilosti účastníka rozhodcovského konania samostatne konať pred rozhodcovským súdom), alebo ak rozhodcovský súd porušil zásadu rovnosti účastníkov konania a teda jedného z nich oslabil v možnosti uplatnenia alebo bránenia svojho práva. Tretia skupina dôvodov pre zrušenie rozhodcovského rozsudku sa týka osoby rozhodcu a zahrňuje prípad, ak sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania nemohol nie bez svojej viny dosiahnuť. Rovnako sem možno zaradiť aj prípad, ak bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu (resp. aj účastníka konania alebo znalca), za ktorý bol právoplatne odsúdený.

Štvrtá skupina dôvodov pre zrušenie rozhodcovského rozsudku zahŕňa zvýšenú ochranu spotrebiteľa, keďže pre zrušenie rozhodcovského rozsudku stačí, ak pri rozhodovaní v rozhodcovskom konaní boli porušené všeobecné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, čo znamená, že stačí ak rozhodcovský súd neposkytol takú ochranu spotrebiteľských práv spotrebiteľa, aká by mu mala prináležať. Posledná skupina dôvodov, pre ktoré možno zrušiť rozhodcovský rozsudok korešponduje s dôvodmi, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného predpisu (t.j. vtedy platného a účinného Občianskeho súdneho poriadku), avšak ide o dispozitívne ustanovenie a preto si danosť takéhoto dôvodu na zrušenie rozhodcovského rozsudku môžu účastníci rozhodcovského konania v rozhodcovskej zmluve vylúčiť.

33. V prvom rade sa súd zaoberal námietkou žalovaného, či žalobca podal žalobu na zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku včas. Zo spisu Stáleho rozhodcovského súdu Victoria

rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21, 010 01 Žilina sp. zn.: RK-PC-1479/13-LP, súd zistil, že žalobca prevzal rozhodcovský rozsudok 25.11.2013, t. j. dňom 26.11.2013 začala plynúť lehota v zmysle ustanovenia § 41 ods. 1 Zák. č.244/2002 Z.z.. Posledným dňom lehoty bol deň 27.12.2013. Rozhodcovský rozsudok bol vydaný dňa 10.06.2013, právoplatnosť nadobudol dňa 25.11.2013 a vykonateľnosť dňa 29.11.2013. Žalobca však podal žalobu na zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku až dňa 08.03.2016 t. j. po viac ako dvoch rokoch a dvoch mesiacoch na Okresnom súde Bratislava III, teda po lehote stanovenej v § 41 ods. 1 Zák. č. 244/2002 Z.z.. Táto skutočnosť medzi stranami sporná nebola a ani žalovaným nebolo popierané prebiehanie exekučného konania na základe upovedomenia o začatí exekúcie so sp. zn. EX 390/15 avšak až zo dňa 24.02.2016. Vzhľadom na uvedené, súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná až po uplynutí zákonnej lehoty a preto túto zamietol, nakoľko v zmysle § 243d ods. 2 Exekučného poriadku predpisy účinné do 31.decembra 2014 žiadne právo na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie neupravovali. Tvrdenie žalobcu, že žalobcom bola zachovaná lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, nakoľko žalobca podal túto žalobu v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie je potom nesprávna a poukázanie na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 15.08.2017 sp. zn. 13CoSr/1/2016 je nenáležité, pretože sa týka iných skutkových a časových okolností podania žaloby o neplatnosť rozhodcovského rozsudku. Ďalšími skutočnosťami namietanými žalobcom sa už preto nezaoberal.

34. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať absolútne vyčerpávajúcu odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia (ako to vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 158/2010 zo dňa 30. 11. 2011). Súd v tomto konaní vykonal všetky dôkazy navrhnuté stranami, žiadny návrh na doplnenie dokazovania nebol stranami uplatnený a ktoré dôkazy súd považoval za potrebné, tie v tomto písomnom vyhotovení rozsudku aj vyhodnotil.

35. Podľa ust. § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

36. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, keď úspešným v konaní bol žalovaný a preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania od žalobcu v plnej výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie vo výroku I. nie je prípustné (356 ods. 1 písm. a) CSP) okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia. Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.

Proti rozsudku vo výroku II. je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorému rozhodnutiu smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo

ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.